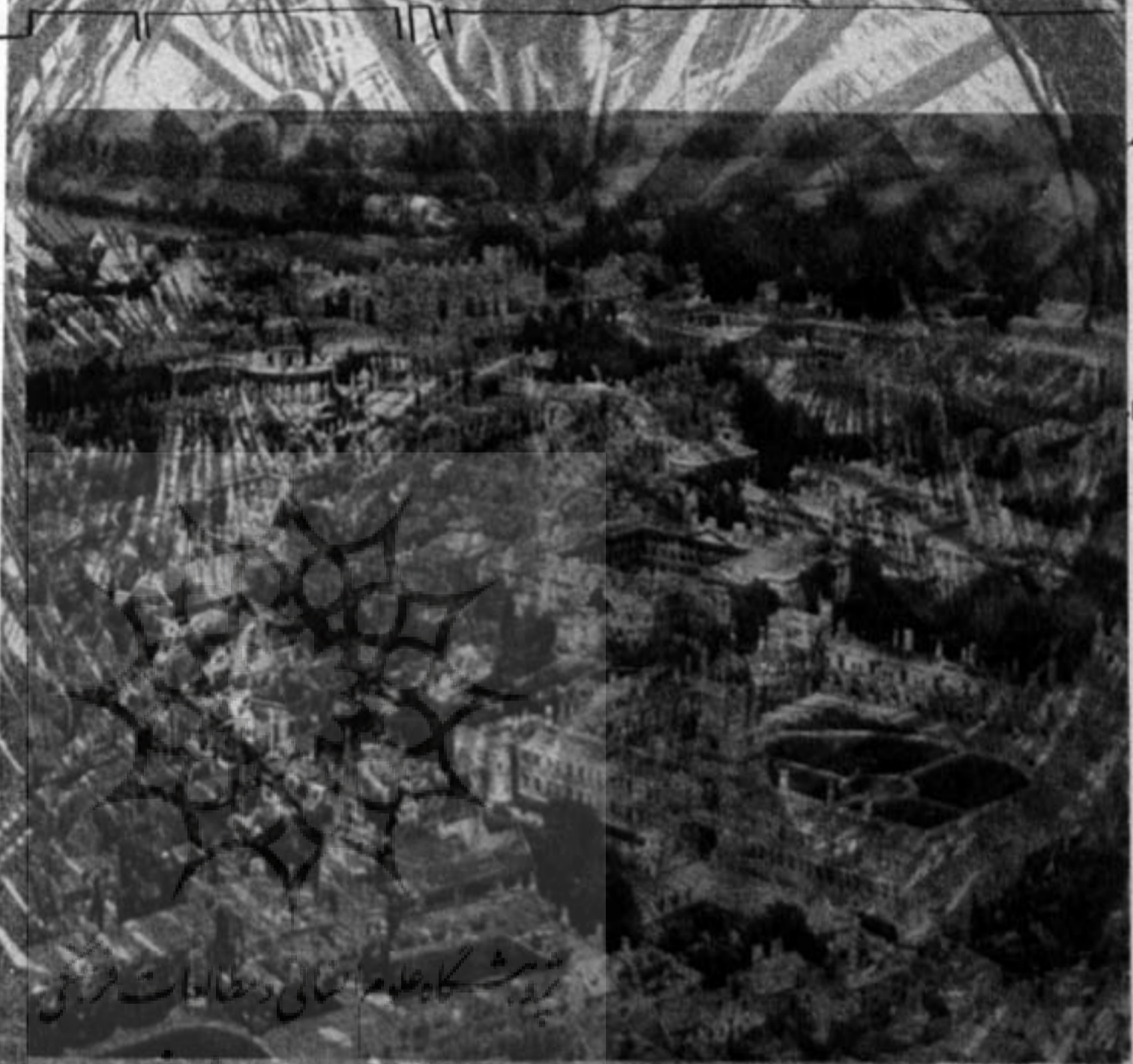

سرگذشت شهرها و مکاهفت

پخشگاه علم شمالی و مطالعات تاریخی

کالج‌های متعدد دانشگاه قدیمی آکسفورد لندن واقع در جنوب غربی انگلستان واقع است. این شهر که در یک پارک باستانی است و نقشه‌های آن در قرن هجدهم میلادی کشف شد.

این شهر خاص دارد و بیشتر از آنکه به خاطر دانشگاهش معروف است. نام آکسفورد از اصطلاح **Oxnaford** یا **Oxford** است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است.

تاریخ این شهر به اندازه ۲۶۶ سال پیش می‌رسد. در سال ۱۷۷۵ میلادی در این شهر یک کنگره علمی برگزار شد که در آن کنگره، علم جدید را از اصطلاح **Oxnaford** یا **Oxford** است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است.

تاریخ این شهر به اندازه ۲۶۶ سال پیش می‌رسد. در سال ۱۷۷۵ میلادی در این شهر یک کنگره علمی برگزار شد که در آن کنگره، علم جدید را از اصطلاح **Oxnaford** یا **Oxford** است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است.

این شهر خاص دارد و بیشتر از آنکه به خاطر دانشگاهش معروف است. نام آکسفورد از اصطلاح **Oxnaford** یا **Oxford** است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است.

تاریخ این شهر به اندازه ۲۶۶ سال پیش می‌رسد. در سال ۱۷۷۵ میلادی در این شهر یک کنگره علمی برگزار شد که در آن کنگره، علم جدید را از اصطلاح **Oxnaford** یا **Oxford** است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است. شهر آکسفورد در جنوب غربی انگلستان واقع است.

شهر بغداد که وسیله خلیفه المنصور و بامر او ساخته شده طرح نقشه اش وسیله مهندس و معمار بزرگ ایرانی سهل بن سرخسی پایان رسیده و این معمار بزرگ نقشه بغداد را از روی نقشه شهر مدائن و باغداد آن که زمانی پایتخت ساسانیان بود اقتباس کرده بود.

شده و بصورت Lac در آمده است، دریاچه بانگلیسی Lake و لاکن بالمانی نیز به همین ترتیب از طوایف مذکور ناشی شده است. بنا بر این از نامگذاری اماکن، رودخانه ها که در نواحی پر آب بوده اند، کلمه «آب» بسیاری از لغات و اسامی را بنیان گزاری کرده است، همینطور طوایفی که در نقاط کوهستانی یا بالعکس در صحاری خشک و سوزان زندگی می کرده اند، لغاتی را که با عوامل زندگی آنان تطبیق می کرده خلق کرده اند و امروز نیز این لغات بصورت تحریف شده معمولست. مانند لغت «صحرا» که در بسیاری از زبان های جهان نیز متداولست و معنای دشتهای وسیع، خشک و سوزان را میدهد. منطقه ای که امروز در جنوب شرقی آمریکا قرار دارد به آن «آریزونا» میگویند و بزبان بومی «آریزونائو» «Arizonao» معنای کشوری را میدهد که در آن آب، رودخانه و چشمه کم باشد. و این نام امروز هم باقیست. ساقدار انگلستان نقطه ای بود که «کندر گاه گاوها» یا اکسفورد نام داشته Oxford و امروز نیز این نام در تاریخ انگلستان اهمیت بسزائی دارد. مقارن همان ایام یونانیها نیز برای کندر گاه گاوها و سربازهای خود محلی را کشف کردند و «بوسفور» Bosphore نامگذاری کردند. بوسفور در یونانی معنای «کندر گاه گاوها» را میدهد، باب بوسفور هنوز هم نام اصلیش را از دست نداده است.

شهر استراسبورگ که روزگاری بواسطه کلیسای بزرگش شهرت داشت (ارتفاع این کلیسا ۱۹۲ متر از سطح خاک بود)، سابقا خیابان های تمیز و بی مشاع و مشترک داشت. در قرون اولیه مسیحیت که استراسبورگ وسیله اقوام ژرمن فتح شد، نام «اشتراناروم بورگم» «Stratarum Burgum» به آن اطلاق گشت که مفهوم و معنایش اجتماع و اشتراك خیابانهاست و این یادگار بعدها بسبب تحریف و تحذیف بصورت استراسبورگ در آمد. راجع بوجه تسمیه بغداد بعضی مورخان و محققان عقیده دارند که این شهر سال ۷۶۲ میلادی وسیله خلیفه المنصور (۱) ساخته شده و بواسطه علاقه ای که این خلیفه بنامهای ایرانی داشت آنجا را شهر «باغداد» نامگذاری کرد. که نام «باغداد» بعدها تحریف شد و امروز زمان معرب گشت و بصورت بغداد در آمد.

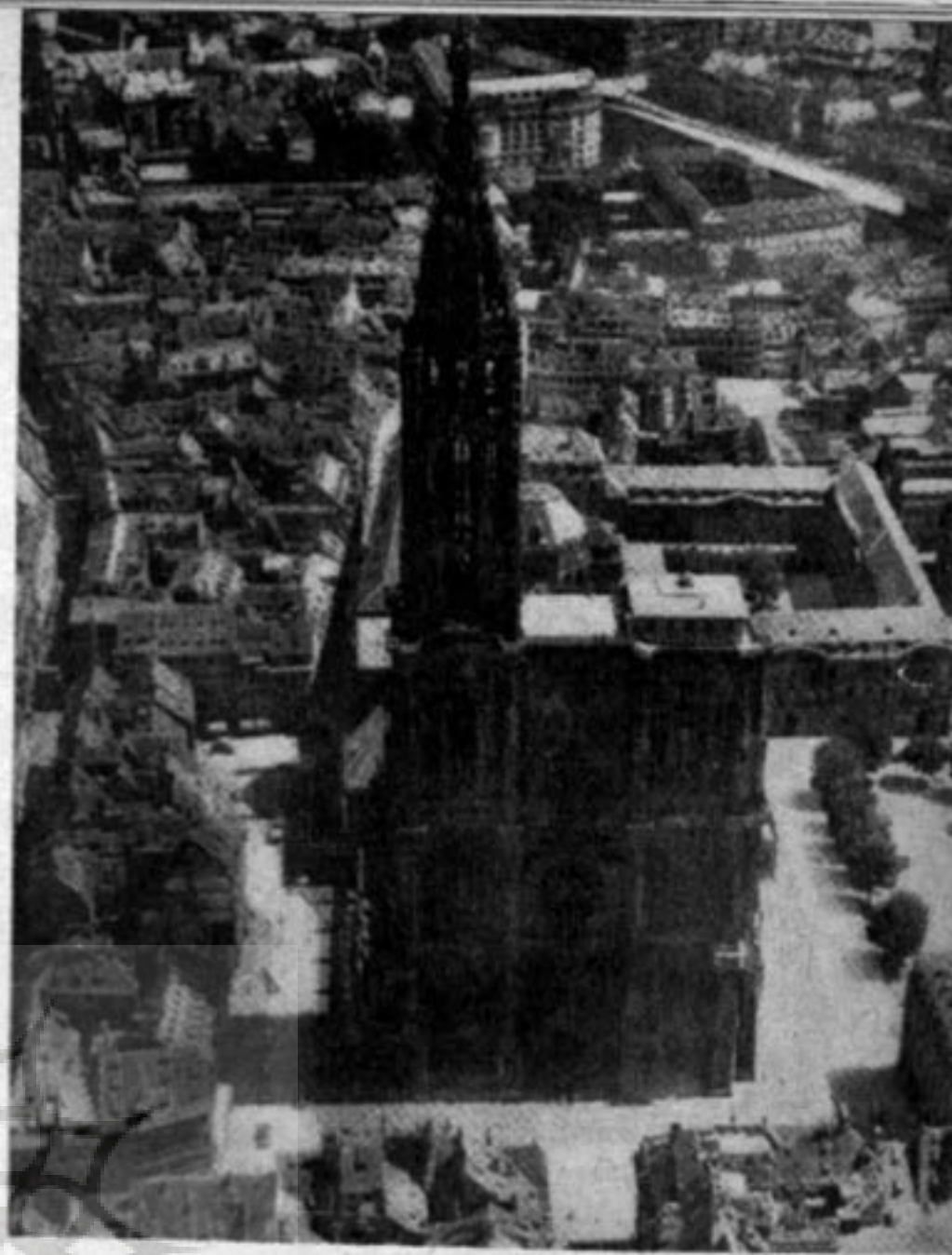
تهاجم قوای مسلمین با سپانیا آثار فراوانی را در آن جا باقی گذارده و

۱- بغداد بامر خلیفه بوجعفر منصور عباسی ساخته شد، سازنده و طراح شهر بغداد یک مهندس عالی مقام ایرانی بنام «سهل بن نو بخت سرخسی» بود و این مهندس از روی نقشه مدائن شهر بغداد را طراحی کرد.

رشته دیگر بعمل آورد، زبانها و مکالمات اولیه بشر نیز در طرح و نامگذاری این شهرها، اماکن و کلیه آثار ذی مدخل بوده و ریشه و اسکلت بسیاری از لغات را بوجود آورده است، ادله و براهینی که ما را در معرفت بچنین احوال راهنمون میشود بسیارست که یادآوری از آنها در این مقال نمی گنجد، مخصوصا سلسله مراتبی را که اسامی شهرها و اماکن طی کرده و تطورات و تحولات فراوانی را که از لحاظ علل و اسباب «ETIOLOGIE» و ریشه لغات پیدا کرده نمیتوان باختصار یاد آور شد. آنچه از توجه بعصاره مطالعات محققان روشن میگردد، نقش شخصیتها و زبانهای اولیه بشر در وجه تسمیه بلاد، ممالک و اماکن بیش از همه بوده است، مثلا بشرهای اولیه بعضاً برای بیان و تفهیم آب با ایما و اشاره کلماتی نظیر «دا» «da» میگفتند، برخی آب را «او» «ow»، عده ای آنرا «آکوا» «Akva» و جمعی نیز «دان» «dan» میخواندند که بعضی اوقات برای تفهیم آن جریان آبها و رودخانه ها یا دریاها را نشان میدادند. میدانیم که مطالعات نژادشناسان درباره نژاد شناسی «Ethnologie» بر این مبنا استوار است که بشر اولیه در آسیای میانه قسمتی از اروپا و خاور دور و شمال آفریقا بوده است، تا مگر کلماتی نظیر «دا» «da» بر منابع آبی قسمتهائی از آسیا و اروپای شرقی و جنوب شرقی کاملاً هویدا است.

همین کلمه «دا» «da» بود که بمرو در هور مقلوب و تحریف شده، با اسامی «دان» «dan» و «دون» «don» خود نمائی میکند و اثر این کلمه امروز در کشورهای روسیه، انگلستان و اروپای شرقی بخوبی هویدا است. در کشورهای بالکان رودخانه «دانوب» «danub» از همین تحولات لغوی نامگذاری شده و حتی طوایفی که در بعضی نقاط شمالی یونان زندگی می کرده اند به «دانائو» «danaoi» که معنای لغوی آن «مردم آبیست» مشهور بوده اند.

همچنین طوایف وحشی «آکوا» که نام آب را بر روی قبیله خویش گذارده بودند بنیانگذار مناطقی نظیر «آکیله» «AQUILÉE» در ایتالیا و «آکیس گران» «Aquisgrana» در آلمان غربی بوده اند. «آکیس گران» بمرو ربه «AIX» اکیس و آخن Aachen نیز نامیده شد. همچنین بسیاری از لغت شناسان اعتقاد دارند که ریشه لغات آب و دریاچه در لاتین و فرانسه انگلیسی از همین طایفه «آکوا» اخذ شده است، مثلاً بفرانسه دریاچه را Lac می نامند و لغویون معتقدند که لاک ابتدا با حرف تعریف و آپوستروف «و» بوده که بعدها در تکلم و تحریر حرف تعریف و آپوستروف منضم بلفظ اصلی

شهر استراسبورگ با کلیسای معروف آن که ارتفاعش از سطح زمین ۱۹۴ متر بود. خیابانهای این شهر اکثراً مشاع و مشترک بود و بهمین لحاظ قوم مهاجم ژرمن نام Staratarum Burgum را بر آن نهادند.

بسیاری از ابنیه، آثار و اماکن تحت سیطره و نفوذ زبان عربی نامهای عربی گرفت که هنوز هم این نامها باقی مانده است، حتی بسیاری از لغات معمول در زمان اسپانیولی ریشه عربیت دارد، مانند «Guadalquivir» یا وادی الکبیر که صحرای بزرگ است. جبل الطارق که بنام فاتح آن «طارق بن زیاد» هنوز هم بهمان نام باقیست. بسیاری از کوههای اسپانیا کلمه و لغت «جبال» را بدنبال دارد و میدانیم که جبل و جبال بعربی معنای کوه و کوهپارادارد.

همچنین منطقه‌ای که در اسپانیا بنام «ANdaLouSE» آندالوز خوانده میشود همان نام آندلس است که بعضی اوقات ایتالیاییها و اسپانیولیها آنرا «آندالوزیا» و «آندالوجیا» نیز میگویند.

نام کشور فنلاند از کلمات «Fen-Land» که مفهوم زمینهای مردابی را در زبان فنلاندی میدهد اخذ شده است، همینطور انگلستان که بفرانسه «آنکلوتر» و بانگلیسی اینکلاند خوانده میشود، مفهوم سر زمین طوایف انگلوساکن را میدهد. هند که امروز بسیاری آنرا هندوستان میگویند در زبان اردو معنای کشور رودخانه‌ها را میدهد، درحقیقت نیز همینست چون رودخانه‌های نظیر «سند» یا هند، پنجاب «پنج رودخانه» و دکان «DEKKAN» در آن جاریست. رودخانه پنجاب که معنای پنج رودخانه را میدهد، کاملاً با کلمات «پنج» و «آب» فارسی شباهت دارد که بزبان اردو نیز همان مفهوم مشتق از آن میشود و بعروزی زمان اسم مرکبی را تشکیل داده است. همچنین قدمت زبان اردو اصولاً بعد از زبان حالیه فارسی میباشد، زیرا پس از استقرار نفوذ اعراب بر ایران پارسی دری با عربی در آمیخت و خط و زبان کنونی را بنیان گذاری کرد. همین زبان وسیله مهاجرین، دواوین شعرا و سایر وسائل بنقاط هندوستان، مخصوصاً میان مسلمانان رائج شد و کم کم با اختلاط زبانهای محلی، انگلیسی و غیره زبان و خط التحریری بوجود آمد که ما امروزه آنرا بنام زبان و خط

اردو می‌شناسیم. در فارسی برای علم اللغات اماکن و ابنیه کلمه مترادفی نداریم، محققان و مورخان مانیز در این باره کار نکرده‌اند و بشرح یا تحریر داستانهای افواهی و مشاهدات سطحی پرداخته‌اند، اما علم تحقیق درباره ریشه لغات اماکن و ابنیه کار بس دشوار است که بسیاری از محققان و مورخان اروپائی هنگام نوشتن تاریخ از آن استفاده کرده‌اند، کتابی که بفارسی ما را در اینراه هدایت کند وجود ندارد، کتب تاریخ و جغرافیای مورخان و محققان قدیمی و عرب هم همانطور که نوشتیم مفید فایده نیست. یکی از کتبی که ما را در شناخت اسامی و ریشه لغات شهرها و اماکن ایران کمک میکند، کتاب «شهرهای معروف ایران» تالیف دکتر لوکهارت انگلیسی است، در صورتیکه قبل از او کسی از روی اصول علمی و موافق با علم «TopoNyMiE» روی اسامی شهرها و نقاط ایران کار نکرده یا اگر کسی تحقیقی انجام داده بطور تفرقه بوده است.

بهر حال اصل ریشه اسامی بسیاری از نقاط جهان مأخوذ از نام مشاهیر و شخصیت‌های برجسته است که در ساختمان و بنای آن ذینفوذ و ذیمدخل بوده‌اند. مثلاً در جغرافی و احوال بلاد و شهرها میخوانیم که چند شهر کوچک و بزرگ امروزی از کلمه اسکندر الهام گرفته است مانند:

اسکندریه در مصر که بفرانسه آنرا شهر «ALEXANDRIE» خوانند یا بندر اسکندرون در ترکیه که فرانسویها آنرا «ALEXANDRETTE» مینامند و مفهوم لغوی آن شهر کوچک اسکندراست، زیرا در فرانسه یکی از علامات تصغیر «TE» یا «TTE» میباشد و مشهور است که اسکندریه و اسکندرون از بناهای اسکندر «ALEXANDRE» امپراطور بزرگ روم است. «بارسلون» در اسپانیا که امروزیکی از شهرهایست که حزب سلطنت طلبان در آن نفوذ دارد، سابقاً متعلق بیکی از خانواده‌های اشرافی اسپانیا بوده که اصل آنان کارتازی بوده و نام خانوادگیشان «بارکا» «BaRea» یا باراک «BaRAK» بوده و شهر بنام آنان بارسلون نامیده شد و «لون» «Lon» در حقیقت ضمیر مالکیت در زبان اسپانیولیست که بنام «بارکا» «Barea» علاوه شده است و در زبان اسپانیولی «Ca» گاهی «کا» زمانی «سا» و بعضی اوقات «چا» خوانده میشود.

شهر قسطنطنیه «CONSTANTINOPLE» از نام کنستانتین بزرگ «CONSTANTINE» امپراطور اخذ شده است.

شهر «اورلئان» در فرانسه و «اورلئان جدید» در آمریکا از نام امپراطور «اورلین» «AURELIEN» که در روم قدیم بوده اقتباس شده است و شهرهایی که تاریخ بنا و نامگذاری آنها بزمان ما نزدیکتر است بنظر فراوان میرسد، مانند استالین گراد که نامگذاری آن وسیله استالین صورت گرفت، واشینگتن پایتخت ایالات متحده که وسیله ژرژ واشینگتن احداث شد همچنین شهرهایی نظیر کریستیانیا، پروتوریا، مونراویا، شالروا، لئوپولدویل، پرت سعید هنگی نام مؤسین یا اشخاص برجسته را دارند. چند کشور نیز از قبیل «رودزی» که از اسم «سییلرود» و «بولیوی» که از نام میمون بولیوار اخذ شده جزء همین بلاد و ممالک هستند.

نام قاهره پایتخت مصر که اعراب آنرا «القاهره» میگویند از نام نجومی ستاره مریخ اخذ شده است، علت این امر نیز آنست که هنگام بنای شهر قاهره منجمین و ستاره شناسان زیج می‌نشینند و میگویند ستاره مریخ کاملاً مشاهده می‌شود و باید شهر بنام این ستاره باشد، اما معنای لغوی قاهره «زن فاتح» است.

نام کشور مصر سابقاً کشور «کم» «KEM» بوده و مورخان ازین نام بتفصیل یاد کرده‌اند، «کم» بزبان قدیم مصری که مشتق از خط هیروگلف است معنای سیاه را میدهد و بیشک انتخاب این نام بخاطر حاصلخیزی دره نیل و سیاه بودن خاک آن اقتباس شده است.

بابل و بابلون از کلمه «باب‌اله» اخذ شده که معنای «در» یا دروازه خداوند را میدهد.

بیت المقدس معرب «ژروزالم» یا «اورازالیم» یا «آکادین» و اورشلیم است که معنای لغویش «شهر خداوند و صلح» میباشد و بلاخره ایران و افغانستان را باید نامبرد که با تغییرات فراوان بصورت امروز نامیده میشوند و بی شک ریشه اول نامهای آنان از «آریا» و نژاد قوم آریا اخذ شده است.